698/04

Den 19. maj 2004 blev i sag nr. 62.070:

xxxxx xx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der Familiens Basisforsikring II i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anset et som ran / tricktyveri anmeldt tyveri for simpelt tyveri.

Det er oplyst, at klageren ved skadeanmeldelse dateret 12/7 2003 har anmeldt et tyveri af en fingerring tilhørende klagerens hustru til selskabet. Det fremgår af anmeldelsen, at tyveriet er sket den 5/7 2003 kl. ca. 19 på en Hard Rock Café i København, og at der er tale om en ring til en værdi af 13.750 kr. For så vidt angår beskrivelsen af tyveriet er der i skadeanmeldelsen henvist til politirapporten.

Af politirapporten dateret 5/7 2003 fremgår bl.a.:

> "Forurettede sad sammen med 2 andre veninder på cafe Hard Rock, hvor de satte sig ved et bord hvor der i forvejen sad en anden person.
>
> Efter ca. en time hvor de 4 personer havde siddet og talt sammen, sagde forurettedes veninde, om de ikke skulle hilse pænt på hinanden, hvilket de gør.
>
> Forurettede kan herefter konstatere, at det var under håndtrykket at hun mister ringen.

Efter 2 minutter sagde personen, at han var nødt til at gå.

Forurettede beskrev manden som:
A: mand, 29 år, ca. 190 cm, alm. af bygning var, havde kraftig brunt hår, iført blå kortærmet skjorte, mørke bukser.

Forklarede på engelsk, at han var turistchauffør fra Gøteborg."

Klageren har i skrivelse af 26/7 2003 til selskabet uddybende forklaret om hændelsesforløbet:

"Min kone fortæller mig, at da de kom til Hard Rock Café, var alle bordene optaget. De spurgte en ung mand der sad alene ved et bord, om de måtte sidde der. Under samtalen fortalte han at han var turistchauffør, og kom fra Sverige. Efter de havde siddet der en time, besluttede de at præsentere sig for hinanden med navn og håndtryk. Umiddelbart derefter, forlod den unge mand bordet. Derefter konstaterede min kone, at hendes ring var væk. Da manden allerede var væk, var det grundløst at råbe op, og hun besluttede sig i stedet for at anmelde tyveriet til politiet.
…
Som jeg læser forsikringsbetingelserne, ser jeg at sagen hører under stk. 4.8.2 'hvis tyveri kan bevidnes af en anden tilstedeværende' samt stk. 3.4 Særlige private værdigenstande.

Vi skal også gøre opmærksom på, at vi har tegnet forhøjet forsikring for særlig private værdigenstande."

Med nævnte skrivelse fulgte en på tro og love underskrevet erklæring fra hustruens veninde, hvoraf bl.a. fremgår:

"Da alle bordene var optaget, havde vi spurgt en ung mand der sad alene, om vi måtte få lov at sidde sammen med ham. Han præsenterede sig fra Sverige og var turist og buschauffør. Da vi kom til at snakke i over en time, besluttede vi at præsentere os for hinanden. Lige efter vi havde givet hinanden hånden, ville den unge mand pludselig gå med det samme. Min veninde opdagede pludselig at hendes ring var væk (som jeg havde set hende have på, mens vi sad og snakkede). Vi var me-

get chokerede, men den unge mand som vi sad sammen med, var allerede langt væk. Så vi besluttede os til ikke at råbe op, men anmelde det til politiet."

Klageren finder, at selskabet skal erstatte den stjålne fingerring. Klageren er af den opfattelse, at selskabets sagsbehandling har været mangelfuld. Klageren kritiserer navnlig, at selskabet ikke har indhentet den fulde politirapport. Klageren er af den opfattelse, at sagen er blevet betragtet som en rutinesag, uagtet at selskabet har indrømmet, at man aldrig har haft en lignende sag.

I en skrivelse af 6/9 2003 fra klageren til nævnet hedder det bl.a.:

"Hvis jeg ser i ordbogen, er definitionen på simpelt tyveri, noget alle kan gøre, men det der er sket, er en tricktyv der har været til stede, så derfor indsender jeg den klage."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at der er tale om simpelt tyveri. Selskabet har i relation til forsikringsbetingelsernes punkt 4.8.2 påpeget, at hverken klagerens hustru eller hendes veninde har set tyveriet blive begået eller set den formodede gerningsmand i besiddelse af ringen, hvorfor der efter selskabets opfattelse ikke er tale om ran. Selskabet har henvist til kendelserne nr. 38.373, 41.081 og 51.650.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Stk. 4.8.1.2**

Tyveri af genstande i sikredes umiddelbare nærhed,

- hvis tyveri er bemærket af sikrede eller en anden i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkeligt gøres anskrig, eller
- hvis tyveriet kan bevidnes af en anden tilstedeværende."

Nævnet udtaler:

Efter nævnets praksis anses tyveri kun for at være ran, når forsikrede eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne, eller har set ham være i besiddelse af

det, da han forsvandt. Det er således ikke i sig selv afgørende, om blot den formodede gerningsmand er set, eller om der er gjort anskrig.

I den foreliggende sag finder nævnet det ikke godtgjort, at tyveriet er bemærket i gerningsøjeblikket, eller at gerningsmanden er set i besiddelse af det stjålne. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har behandlet tyveriet som et simpelt tyveri. Nævnet bemærker, at begrebet "simpelt tyveri" skal vurderes i en forsikringsretlig sammenhæng, og at det i den forbindelse ikke tillægges betydning, hvorvidt det har krævet særlige egenskaber hos gerningsmanden at begå tyveriet.

Nævnet kan på denne baggrund ikke pålægge selskabet at yde klageren dækning over indboforsikringen.

Efter det således anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann